

ledes at sætte den aarlige Afgift af Handelen høiere end hidtil, og deels ved Straf i Tilfælde af, at Handelsretten misbruges til at blive Udskænkning. Endvidere er der indsat den Bestemmelse i Forslagets §. 1, at Udsalget af Brændevin ikke maa finde Sted i mindre Maal end $\frac{1}{2}$ Pot. Hvad denne sidste Forskrift angaaer, da tror jeg, at det vilde være ønskeligt, om det nævnte Minimum blev noget forhøiet. En halv Pot er et overordentlig lille Quantum; det er ikke større, end at det kan fortæres paa Stedet af To, som gaae ind og købe det under Get, og det vil, naar der ikke træffes ganske andre Bestemmelser, vanskeligt kunne hemmes, at en Fortæring af Brændevin finder Sted paa selve de enkelte Salgssteder under saadanne Former, at Loven dog ikke vil kunne ramme de Vedkommende som skyldige i Udskænkning. Jeg vilde derfor ønske, at man vilde være villig til at sætte det i §. 1 foreslaaede mindste Maal noget op. Jeg vilde dog ikke gaae meget høit, men ansee $\frac{3}{4}$ Pot for allerede at være nok; dette Maal passer netop til en Flaske, og det kunde saaledes afgive et passende Minimum for Brændeviinshandelen paa Landet.

Det forekommer mig imidlertid ønskeligt, at der ogsaa blev truffet nogle andre Bestemmelser for at forhindre, at Handel med Brændevin paa Landet skulde blive misbrugt til ulovlig Udskænkning. Navnlige har jeg tænkt mig, at der mulig kunde fastsættes en Tid om Aftenen, efter hvilken Brændeviinshandel aldeles ikke maatte finde Sted. Dette er jo Noget, som findes fastsat i andre Lovgivninger om Brændeviinshandel, og jeg seer heller ikke, at det kunde være til nogen særdeles Ulempe for Befolkningen, om Handelen med Brændevin ophørte f. Ex. Kl. 9 eller 10 om Aftenen. Paa Landet, hvor der kun er overmaade lidt Politi, og hvor der ikke hidtil gives Regler for, hvorlænge Værtshusene og Udsalg af Brændevin maae være aabne, saaledes som Tilfældet er i Kjøbstæderne, forekommer det mig, at der netop er særlig Anledning til at indskrænke Tiden, hvori dette skal være tilladt, for ikke at give Anledning til, at der skal blive udsolgt Brændevin og derved tillige mulig udfænknet Brændevin til langt ud paa Natten. — Det fore-

kommer mig ligeledes, at det vilde være ønskeligt, at der i Lovforslaget udtrykkelig blev fastsat, at Brændeviinsubsalget kun maatte finde Sted paa Vedkommendes Bopæl. Det kan nemlig maaffee nok ansees for et Spørgsmaal, om Næringsloven indeholder de fornødne Bestemmelser i saa Henseende, idet der dog ikke i nærværende Lovforslag er saaledes henviist til Næringsloven, at det er givet, at dens Bestemmelser derom vilde være directe anvendelige paa det her omhandlede Forhold. Det forekommer mig at være ikke væsentligt, at det bliver klart udtalt, at den, der har Ret til at forhandle Brændevin, ikke derfor har Ret til hist og her at etablere Udsalgssteder for Brændevin, og jeg seer ikke rettere, end at dette ikke er forbudt, saaledes som Lovforslaget er affattet, idet Retten til Forhandling af Brændevin er henlagt til en vis bestemt Person, uden at der er Tale om, paa hvilket Sted Udsalget skal finde Sted. — Det er vistnok isvrigt et Spørgsmaal — og i denne Henseende kan jeg fuldkomment slutte mig til, hvad den sidste ærede Taleer yttrede —, om der ikke turde være særlig Føie til i det Hele at træffe andre Bestemmelser end dem, som Næringsloven, og end dem, som det foreliggende Lovforslag indeholder, med Hensyn til Udskænkningensretten. Det er jo en Plage i Kjøbstæderne og Noget, som gjør overordentlig megen Skade, at der i dem er en saadan Masse af Værtshuse, der ofte ere etablerede af ganske uvederhæftige Folk, som maae bruge alstens daarligt Midler for at trække Kunder til Huse og for at see at sælge Lidt for at kunne leve. Jeg tvivler meget om, at de store Afgifter, som efterhaanden lægges paa disse smaa Udsalg og Udskænkninger, egentlig virke særdeles gavnlige. Jeg vilde ret ønske, at man kunde faae en fuldstændig Forandring indført i Henseende til Udskænkningensretten, saa at det blev fastsat, at der kun maatte findes et vist Antal Udskænkningsteder i hver Commune, og at man da f. Ex. forauctionerede Retten til at etablere saadanne Udskænkningsteder, dog saaledes, at By- eller Sogneraadene fik Ret til at vælge mellem de Høitbydende. Den fri Udgang til at etablere den Slags Næring forekommer